

Vergaderjaar 1985–1986

19383

Intrekking van de Werkloosheidswet, invoering van een nieuwe Werkloosheidswet en een aantal andere wetten, alsmede de in het kader van die intrekking en invoering te treffen overgangsregelingen en de daarmee verband houdende wijzigingen van een aantal wetten en regelingen (Invoeringswet stelselherziening)

Nr. 6

NOTA VAN WIJZIGING

Ontvangen 7 maart 1986

In het voorstel van wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

I

Artikel 4, wordt gewijzigd als volgt:

Het tweede lid wordt vervangen door:

2. Met de in het eerste lid bedoelde persoon wordt, zolang voor hem geen recht op uitkering op grond van de nieuwe Werkloosheidswet is ontstaan, gelijkgesteld, de persoon die op de dag, voorafgaande aan die waarop de nieuwe Werkloosheidswet in werking treedt, geen recht op uitkering op grond van de Werkloosheidswet had, omdat het recht op uitkering op grond van die wet was onderbroken door werkaanvaarding of omdat artikel 31, eerste en tweede lid, zo nodig in verbinding met artikel 39 van die wet op hem van toepassing was, doch die, zodra dat werk is geëindigd of die artikelen niet meer op hem van toepassing zijn vervolgens wel recht op uitkering op grond van die wet zou hebben gehad, indien die wet niet zou zijn ingetrokken.

II

Artikel 5 wordt gewijzigd als volgt:

Onder vernummering van het derde lid tot het vijfde lid, worden een nieuw derde en vierde lid toegevoegd, luidende:

3. In afwijking van het eerste en het tweede lid zijn de Wet Werkloosheidsvoorziening en de daarop berustende bepalingen niet meer op de in die leden bedoelde personen van toepassing indien in de periode gelegen twee jaar na de dag waarop de nieuwe Werkloosheidswet in werking is getreden geen recht op uitkering bestaat omdat dat recht is onderbroken door een omstandigheid als bedoeld in artikel 13, eerste lid, onderdeel e tot en met n, of artikel 14, eerste lid, van de Wet Werkloosheidsvoorziening.

4. De persoon die in de periode gelegen twee jaar na de dag, bedoeld in het derde lid, geen recht op uitkering op grond van de Wet Werkloosheidsvoorziening heeft, omdat dat recht is onderbroken door een omstandigheid als bedoeld in artikel 13, eerste lid, onderdeel a tot en met d bis van die wet, heeft na afloop van die onderbreking recht op uitkering op grond van de nieuwe Werkloosheidswet.

III

Artikel 7 wordt gewijzigd als volgt:

1° Het eerste lid wordt vervangen door:

1. De persoon die op de dag, voorafgaande aan die waarop de nieuwe Werkloosheidswet in werking treedt, recht had op uitkering op grond van de Werkloosheidswet of hoofdstuk III van de Wet Werkloosheidsvoorziening en op de eerste dag van werkloosheid 47,5 jaar of ouder is, heeft na afloop van de uitkeringsduur, bedoeld in artikel 16 of de Wet Werkloosheidsvoorziening, recht op uitkering op grond van de Wet inkomensvoorziening oudere werkloze werknemers, tenzij dat anders dan op grond van artikel 2, eerste lid, onderdeel a, sub 2° en 3°, van laatstgenoemde wet wordt verhinderd.

2° In het tweede lid wordt de zinsnede «tenzij die wet dat verhindert» gewijzigd in: , tenzij dat anders dan op grond van artikel 2, eerste lid, onderdeel a, sub 2° en 3°, van laatstgenoemde wet wordt verhinderd.

3° Na het tweede lid worden een nieuw derde en vierde lid toegevoegd, luidende:

3. Artikel 4, tweede lid, en artikel 5, tweede lid, zijn van overeenkomstige toepassing met betrekking tot het eerste lid.

4. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing op de persoon, bedoeld in het tweede lid, die op de dag, voorafgaande aan die waarop de nieuwe Werkloosheidswet in werking treedt, geen recht had op een uitkering op grond van hoofdstuk IIIb van de Wet Werkloosheidsvoorziening, omdat dat recht is onderbroken door werkaanvaarding of een omstandigheid als bedoeld in artikel 5, tweede lid, doch die na afloop van die onderbreking recht zou hebben gehad op deze uitkering, indien dat hoofdstuk niet zou zijn vervallen.

IV

Artikel 13 wordt gewijzigd als volgt:

1° Voor de tekst van het artikel wordt het cijfer 1. geplaatst.

2° In het eerste lid wordt de zinsnede «beslist de bedrijfsvereniging of zij gebruik maakt van haar bevoegdheid, bedoeld in artikel 27, eerste en tweede lid, van de nieuwe Werkloosheidswet» vervangen door: wordt deze toepassing voortgezet, tenzij de bedrijfsvereniging met gebruikmaking van haar bevoegdheid, bedoeld in artikel 27, eerste en tweede lid, van de nieuwe Werkloosheidswet, anders beslist.

3° Aan het artikel wordt een tweede lid toegevoegd, luidende:

2. Bij het gebruik maken van de bevoegdheid, bedoeld in artikel 27, eerste en tweede lid, van de nieuwe Werkloosheidswet, kan de bedrijfsvereniging de uitkering niet verder weigeren en de uitkeringsduur niet verder beperken dan de mate waarin en de duur waarover uitsluiting of verlaging van de uitkering op grond van artikel 31, eerste lid, onderdeel a tot en met f, zonodig in verbinding met artikel 39 van de Werkloosheidswet of artikel 14 van de Wet Werkloosheidsvoorziening nog zou hebben plaatsgehad indien de nieuwe Werkloosheidswet niet in werking was getreden.

V

Artikel 16 wordt gewijzigd als volgt:

1° In de aanhef van het eerste lid vervalt de komma na «artikel 4», waarna wordt toegevoegd «en artikel 5, vierde lid»,

2° Onder vernummering van het derde lid tot vijfde lid worden een nieuw derde en vierde lid ingevoegd, luidende:

3. Perioden waarin de persoon, bedoeld in artikel 4:

a. voor de dag, waarop de nieuwe Werkloosheidswet in werking treedt ter zake van een geëindigde dienstbetrekking van 8 of meer uren per week recht had op een arbeidsongeschiktheidsuitkering op grond van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering berekend naar een arbeidsongeschiktheid van 80% of meer;

b. voor of vanaf de dag, waarop de nieuwe Werkloosheidswet in werking treedt ter zake van een geëindigde dienstbetrekking van 8 of meer uren per week op grond waarvan hem door het Rijk invaliditeitspensioen was verzekerd, recht had op een arbeidsongeschiktheidsuitkering berekend naar een arbeidsongeschiktheid van 80% of meer;

c. voor de dag, waarop de nieuwe Werkloosheidswet in werking treedt, recht had op een arbeidsongeschiktheidsuitkering op grond van hoofdstuk III van de Wet op arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen, berekend naar een arbeidsongeschiktheid van 80% of meer;

d. voor de dag, waarop de nieuwe Werkloosheidswet in werking treedt, ter zake van een geëindigde dienstbetrekking van 8 of meer uren per week recht had op een uitkering op grond van de Ziektewet over de maximale duur, bedoeld in artikel 29, tweede lid, van die wet;

e. anders dan genoemd in onderdeel a tot en met d, voor of vanaf de dag, waarop de nieuwe Werkloosheidswet in werking treedt, recht had op een uitkering, die naar aard en strekking overeenkomt met een uitkering als bedoeld in onderdeel a of d;

worden in aanmerking genomen voor de periode van drie jaar, bedoeld in het eerste lid.

4. Tijdens de duur op grond van dit artikel is artikel 34, vierde en vijfde lid, van de nieuwe Werkloosheidswet niet van toepassing. Tevens worden, in afwijking van artikel 34, zesde lid, van de nieuwe Werkloosheidswet, tijdens de duur op grond van dit artikel, inkomsten uit ouderdomspensioen niet op de uitkering in mindering gebracht, voor zover zij door de werknemer reeds vóór het intreden van zijn werkloosheid werden genoten naast de inkomsten uit het beroep, waaruit hij werkloos is.

VI

Aan artikel 17 wordt na het slot toegevoegd: Het vierde lid van artikel 16 is van overeenkomstige toepassing.

VII

Artikel 18 wordt gewijzigd als volgt:

Onder vernummering van het derde lid tot vijfde lid, worden een nieuw derde en vierde lid ingevoegd, luidende:

3. Met betrekking tot de periode voor de dag, waarop de nieuwe Werkloosheidswet in werking treedt, is artikel 16, derde lid, van overeenkomstige toepassing.

4. Met betrekking tot de periode vanaf de dag, waarop de nieuwe Werkloosheidswet in werking treedt, is artikel 16, derde lid, onderdeel b en e, van overeenkomstige toepassing.

VIII

Artikel 19 wordt gewijzigd als volgt:

1° Voor de tekst van het artikel wordt het cijfer 1. geplaatst, waarna in het eerste lid tussen «artikelen 4» en «en 6» wordt ingevoegd: , 5, vierde lid.

2° Na het eerste lid wordt een tweede lid ingevoegd, luidende:

2. Indien voor de persoon, bedoeld in artikel 4 en artikel 6, op de dag voorafgaande aan die waarop de nieuwe Werkloosheidswet in werking treedt als dagloon het minimumdagloon in aanmerking werd genomen, blijft, zodra de nieuwe Werkloosheidswet op hem van toepassing wordt, het minimumdagloon voor hem gelden zolang hij voldoet aan de voorwaarden zoals deze op de dag voorafgaande aan die waarop de nieuwe Werkloosheidswet in werking treedt op grond van de Werkloosheidswet of de Wet Werkloosheidsvoorziening en de daarop berustende bepalingen zijn gesteld.

IX

In artikel 20 wordt tussen «Werkloosheidswet» en «gestelde regels» ingevoegd: en artikel 5a van de Wet Werkloosheidsvoorziening.

X

Artikel 39 wordt gewijzigd als volgt:

1° In het eerste lid wordt na «onderdeel D tot en met F» ingevoegd: en Q.

2° Aan het tweede lid wordt de volgende volzin toegevoegd: Ten aanzien van de in de vorige volzin bedoelde persoon blijft de wijziging van de Wet van 29 december 1982 (Stb. 737) als vervat in artikel 38, buiten toepassing tot het tijdstip, bedoeld in het eerste lid.

XI

In artikel 60 wordt de zinsnede «Na artikel 84d een nieuw artikel 84e ingevoegd, luidende: Artikel 84e» vervangen door:

Na artikel 84d wordt een nieuw artikel 84g ingevoegd, luidende:
Artikel 84g

XII

In artikel 61, onderdeel D, wordt «f 15 600» vervangen door: f 15 900 en «9 400» door: 9 600.

XIII

In artikel 62, 2°, wordt de zinsnede «de onderdelen f en g wordt gewijzigd in g en h» vervangen door: de onderdelen f, g en h wordt gewijzigd in g, h en i.

XIV

In artikel 72 wordt «Invoeringswet stelselherziening» vervangen door: «Invoeringswet stelselherziening sociale zekerheid».

Toelichting

I. Artikel 4

Aan het tweede lid is toegevoegd dat ook werknemers die op de dag voorafgaande aan die waarop de nieuwe Werkloosheidswet (nWW) in werking treedt als gevolg van het feit dat dat recht door werkaanvaarding is onderbroken, gelijk worden gesteld met werknemers als bedoeld in het eerste lid. Daarmee wordt voorkomen dat werknemers die na afloop van genoemde onderbreking, weer werkloos worden, geen aanspraak zouden kunnen maken op een WW-uitkering, of nWW-uitkering. De wijziging komt overeen met de regeling, die in artikel 5 is opgenomen voor WWV-gerechtigden.

II. Artikel 5

In het derde lid wordt de mogelijkheid van herleving van het recht op uitkering voor de in dat lid genoemde gevallen beperkt tot twee jaar na de ingangsdatum van de nWW. In de memorie van antwoord zijn wij hierop reeds ingegaan. Voor een motivering van die beperking mogen wij dan ook naar die memorie verwijzen. Voor de duur van de termijn van twee jaar hebben wij steun gevonden in het advies van de Adviescommissie Werkloosheidsvoorziening van de SER van 12 augustus 1981, naar aanleiding van een door de toenmalige Staatssecretaris van Sociale Zaken ingediende adviesaanvraag met betrekking tot de beperking van de herlevingsmogelijkheden.

Indien het recht op uitkering door werkaanvaarding is onderbroken, kan na afloop van die onderbreking het recht op WWV-uitkering wel na genoemde twee jaar herleven.

Op grond van het vierde lid kunnen WWV-uitkeringsrechten van arbeidsongeschikten nadat zij (gedeeltelijk) arbeidsgeschikt zijn verklaard eveneens na genoemde twee jaar herleven, echter dan op grond van de nWW. De duur en de hoogte van dat herleeft recht worden bepaald op grond van de artikelen 16 en 19. Daarbij geldt als uitgangspunt dat op het moment van invoering van de nWW lopende rechten zoveel mogelijk blijven gehandhaafd.

III. Artikel 7

De voorgestelde wijziging van het eerste en tweede lid is van technische aard; zij houdt een verduidelijking in ten opzichte van het huidige eerste lid. De inhoud van het derde en het vierde lid is reeds aangekondigd in de memorie van antwoord bij de Invoeringswet. Voor een toelichting op deze leden mogen wij dan ook verwijzen naar de behandeling van artikel 7 in die memorie.

VI. Artikel 13

In het eerste lid is aangegeven dat sancties die in het kader van de WW of de WWV zijn getroffen, onder het regime van de nWW in beginsel worden voortgezet. De bedrijfsvereniging is echter vrij om ten aanzien van bepaalde personen anders te beslissen, in welk geval zij op basis van artikel 27, eerste en tweede lid, van de nWW kan sanctioneren. De redactie brengt duidelijker tot uitdrukking dat de bedrijfsvereniging niet in elk individueel geval een beslissing hoeft te nemen.

Een sanctie die in het kader van de WW of WWV is getroffen en opnieuw onder het regime van de nWW wordt voortgezet, kan echter niet verzaard worden. Het tweede lid strekt daartoe. Een en ander is aangekondigd in de memorie van antwoord op de Invoeringswet. Ter bescherming van de uitkeringsgerechtigde kan de bedrijfsvereniging haar bevoegdheid tot sanctionering derhalve slechts beperkt gebruiken.

Slechts voor de duur dat uitsluiting of verlaging van de uitkering op grond van de WW of de WWV (nog) niet ten uitvoer is gebracht, kan de bedrijfsvereniging de sanctie voortzetten.

V. Artikel 16

Voor de wijziging in de aanhef moge verwezen worden naar de toelichting bij II.

Zoals in de memorie van antwoord op het onderhavige wetsvoorstel is meegedeeld op een daartoe strekkende vraag van de PvdA-fractie achten wij het wenselijk om voor de toepassing van de arbeidsverledeneis van de nWW, perioden waarover een WAO-uitkering wordt ontvangen mee te tellen. Artikel 42 van de nWW zal in deze zin worden aangepast. Deze meetelling leidt dan ook tot een aanpassing van de Invoeringswet op dit punt.

Allereerst merken wij op, dat in het kader van de WAO-uitkering niet het ontvangen van die uitkering meetelt voor de arbeidsverledeneis, doch de periode dat het recht bestaat. Immers, het kan voorkomen dat iemand recht heeft op een WAO-uitkering, zonder dat hij deze ontvangt.

Voorts is van belang dat het niet alleen om WAO-uitkeringen gaat, doch ook om andere arbeidsongeschiktheidsuitkeringen die overeenkomen met de WAO-uitkering. In dit verband kunnen onder meer worden genoemd de arbeidsongeschiktheidsuitkeringen/invaliditeitspensioenen op grond van de Wet op de arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen, de Algemene burgerlijke pensioenwet en de Liquidatiewet ongevallenwetten.

Het dient steeds te gaan om wettelijke arbeidsongeschiktheidsregelingen. De uitkering waarop recht bestaat dient te zijn gebaseerd op volledige arbeidsongeschiktheid uit een dienstbetrekking, waaronder begrepen de ambtelijke dienstbetrekking die voornamelijk op grond van de nieuwe WW niet als zodanig wordt aangemerkt. Aangezien gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid de mogelijkheid om te voldoen aan de arbeidsverledeneis niet in de weg hoeft te staan, blijft het meetellen beperkt tot perioden waarover recht bestaat op volledige arbeidsongeschiktheidsuitkering.

In het kader van het invoerings- en overgangsrecht is van belang dat de perioden van recht op arbeidsongeschiktheidsuitkeringen uit hoofde van een dienstbetrekking meetellen over de periode voorafgaande aan de inwerkingtreding van de nWW en dat de perioden waarover recht op andere, in onderdeel b en c van het derde lid genoemde arbeidsongeschiktheidsuitkeringen meetellen over zowel de periode voorafgaand aan de inwerkingtreding van de nWW als na die inwerkingtreding. Voorts telt voor het arbeidsverleden mee de periode waarover na het einde van de dienstbetrekking nog uitkering is ontvangen op grond van de Ziektewet.

Het vierde lid heeft tot doel dat de bepalingen in de nWW betreffende de samenloop van pensioen en uitkering niet van toepassing zijn op uitkeringsrechten in het kader van het overgangsrecht. Overigens is ook deze wijziging reeds in de memorie van antwoord bij de Invoeringswet aangekondigd.

VI. Artikel 17

Zie de toelichting onder V bij het vierde lid.

VII. Artikel 18

Overeenkomstig de regeling in artikel 16, dat perioden waarover recht op arbeidsongeschiktheidsuitkering bestaat, meetellen voor de arbeidsverledeneis, geldt voor de personen op wie voorafgaand aan hun werkloosheid de nWW van toepassing is, dezelfde regeling.

In eerste instantie geldt voor deze personen de daartoe in artikel 42 van de nWW op te nemen regeling die vanaf inwerkingtreding van de nWW geldt. Voorts gelden voor inwerkingtreding van de nWW ook de perioden waarin recht bestond op een arbeidsongeschiktheidsuitkering als omschreven in artikel 16, derde lid.

VIII. Artikel 19

Voor het eerste lid zie toelichting onder II. Ten aanzien van het tweede lid merken wij het volgende op.

De personen die WW- of WWV-uitkering op basis van het minimumdagloon ontvangen, behouden dit minimumdagloon, ook als zij onder het regime van de nWW gaan vallen. Dit geldt echter alleen tot het moment waarop zich een wijziging voordoet in de leefomstandigheden. Daar waar volgens de minimumdagloonbepalingen van de WW en de WWV iemand niet langer in aanmerking zou komen voor het minimumdagloon wegens scheiding, overlijden van de partner of wegens het feit dat een kind de 18-jarige leeftijd passeert, werkt een dergelijke statuswijziging ook door in de dagloonvaststelling tijdens de nWW-periode.

Het eindigen van het in aanmerking nemen van het minimumdagloon geschiedt op de voet van de artikelen 12c van de WW en 5c van de WWV en de op grond van die artikelen getroffen bepalingen met betrekking tot wijziging van omstandigheden. Wat deze laatste bepalingen betreft zij ook verwezen naar artikel 11, tweede en derde lid, van het Besluit van 29 april 1983, nr. 51 235 (Stcrt. 1983/93).

Ofschoon met inwerkingtreding van de nWW, de WW wordt ingetrokken, blijft het minimumdagloon gelden op basis van de beoordelingscriteria zoals vermeld in de WW voorafgaande aan intrekking van deze wet.

Wijziging in levensomstandigheden die onder de WW ertoe leiden dat iemand voor het minimumdagloon in aanmerking zou gaan komen, wordt, zodra betrokkene onder de nWW valt, beoordeeld op grond van de Toeslagenwet.

IX. Artikel 20

Deze wijziging betreft een technische verbetering. De persoon, bedoeld in artikel 6, valt direct onder de nWW, doch had direct voorafgaand aan de inwerkingtreding van de nWW een dagloon op grond van de WW of de WWV.

Teneinde herziening van deze daglonen gelijkelijk te doen verlopen, wordt ook het dagloon dat op grond van de WWV is vastgesteld, herzien overeenkomstig artikel 46 van de nWW.

X. Artikel 39

1° In artikel 97 van de AAW is alsnog AAW-recht gegeven aan bepaalde categorieën van personen. Dit artikel is bij de wet van 30 december 1983, Stb. 698 met ingang van 1 januari 1984 in de AAW opgenomen. Dit was noodzakelijk omdat deze categorieën door het vervallen van het minimumdagloon in de WAO de minimumbescherming verloren of dreigen te verliezen. Nu wordt voorgesteld de minimumbescherming van uitkeringsgerechtigden niet langer via de regelingen zelf, maar via de Toeslagenwet te regelen, is er niet langer aanleiding genoemd artikel 97 in de AAW te handhaven. Dit betekent dat de hierbedoelde categorieën hun eventueel reeds toegekende AAW-recht verliezen en eventueel in aanmerking komen voor een toeslag.

De nu voorgestelde toevoeging in artikel 39, eerste lid, bewerkstelligt dat voor deze personen de overgang naar het nieuwe stelsel op dezelfde wijze wordt geregeld als voor de AAW-gerechtigden wier uitkering is gebaseerd op de «hoge en «midden» grondslag.

2° Het betreft hier een wetstechnische wijziging. In het tweede lid van artikel 39 was geregeld dat voor de hierbedoelde personen de overgang naar het nieuwe stelsel op dezelfde wijze was geregeld als voor de AAW-gerechtigden wier uitkering was gebaseerd op de «midden» en «hoge» grondslag.

Hieraan is nu toegevoegd dat tot het tijdstip waarop betrokkene overgaat naar het nieuwe stelsel artikel V van de Wet van 29 december 1982 (Stb. 737) blijft gelden.

XI. Artikel 60

Deze wijziging is van technische aard en houdt verband met het eerder bij de Tweede Kamer der Staten-Generaal ingediende voorstel van Wet tot opnemng van strafbepalingen in de Algemene Bijstandswet (1985–1986, 19237). Daarbij wordt voorgesteld aan die wet de artikelen 84e en 84f toe te voegen.

XII. Artikel 61

Deze bedragen zijn inmiddels bij beschikking van 30 januari 1986 (Stcrt. 25) gewijzigd.

XIII. Artikel 62

Dit betreft een wijziging van technische aard.

XIV. Artikel 72

Overeenkomstig de in de memorie van antwoord op dit wetsvoorstel gedane toezegging naar aanleiding van het daartoe strekkende verzoek van de D'56-fractie is de titel waaronder dit wetsvoorstel kan worden aangehaald aangepast.

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
L. de Graaf

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
A. Kappeyne van de Coppello